

## Dr. Peter David Beter — Audio list č. 51

Dr. Peter David Beter

27. októbra 1979

Poznámka pre čitateľa: Nasleduje úplný preklad historického textu. Neoverené tvrdenia o sprisahaniach, robotoidoch, syntetických automatoch a tajných vojenských operáciách sú tvrdeniami autora, nie overenými faktmi. Preklad zachováva jeho hlas a dobové vyjadrenia; historické údaje a dátumy sú ponechané podľa originálu.

Ďalšie informácie a pôvodné materiály: <https://www.peterdavidbeter.com>

Ahoj, priatelia, tu je doktor Beter vo Washingtone. Dnes je 27. októbra 1979 a toto je môj Audio list č. 51.

Jeseň 1929 bola obdobím nepokojného očakávania. Zo všetkých strán sa vzduch víril vetrami zmeny, radikálnej zmeny. V Spojených štátoch bola éra prohibície v plnom prúde. Nespočetné tisíce nelegálnych výčapov vyrastali po celej Amerike. Milióny Američanov rozhodnutých užívať si veselé časy ich zaplňali. Národ zachvacovala jedna tanečná mánia za druhou, a predsa to všetko bolo trochu neskutočné. Ľudia sa občas pýtali: „Kam to všetko vedie?“ Zároveň Američanov čoraz viac znepokojovala kriminalita. Prohibícia so sebou priniesla vlnu zločinu, aká v Amerike nemala obdobu. Bola to éra slávnych gangstrov — Caponeov a Dillingerov. Ľudia sa na jednej strane báli, no zároveň boli fascinovaní, a gangsterské filmy čoskoro zaplňali kiná. Bola to tiež doba otrasov na medzinárodnej scéne. Na Ďalekom východe narastalo medzi Čínou, Ruskom a Japonskom napätie okolo Mandžuska. Čoskoro mala Čína bojovať najprv s Ruskom a potom s Japonskom; aj keď však tieto a ďalšie napätia rástli, vo vzduchu bolo odzbrojenie. Veľmoci diskutovali o obmedzení námorného zbrojenia a hovorilo sa o zvolaní veľkej konferencie o všeobecnom odzbrojení.

Takýto vývoj pripravoval pôdu pre budúcu vojnu; väčšine Američanov sa však nezdal veľmi dôležitý. Vzrušujúcejšie bolo sledovať množiace sa výkony vtedajšieho letectva. V roku 1927 Charles Lindbergh preletel Atlantik pri prvom lete bez medzipristátia z New Yorku do Paríža. Neskôr on aj ďalší letci z tejto a iných krajín prekonávali sami seba novými úspechmi. Začínala sa éra, ktorá mala vidieť lety naprieč kontinentmi, cez oceány a okolo zemegule. Bola to doba vzrušenia, tragédií aj triumfov. Letectvo zaujalo predstavivosť verejnosti, a predsa len málokto mal dosť predstavivosti predvídať, ako čoskoro revolučne zmení svet.

V tú jeseň pred 50 rokmi sa však všetky oči obracali predovšetkým na jedinú vec — newyorský akciový trh. Celé roky prudko rástol. Bol taký silný tak dlho, že sa zdal byť istotou, teraz sa však z nejakého dôvodu začínal mierne chvieť. Ceny dosiahli vrchol v septembri 1929 a potom sa začali nevyspytateľne triasť a chvieť. Niektoré akcie naďalej rástli, iné klesali; objem obchodovania sa začal zvyšovať, keď čoraz viac akcií menilo majiteľa. Medzitým trh ako celok začal klesať. Trpel zimnicou a horúčkou, trasúc sa pomaly nadol. Potom prišiel čierny štvrtok, 24. október. Akcie sa predávali v lavíne, keď sa panikáriaci obchodníci snažili predbehnúť jeden druhého pri úniku. Ruch na parkete Newyorskej burzy bol taký hlasný, že na Wall Street vonku sa zhromaždili znepokojené davy. Do poludnia začali prichádzať spravodajské bulletiny. Známi špekulanti páchali samovraždy. Medzitým prišiel návštevník z Anglicka práve včas, aby stál na galérii a sledoval šialenstvo. Volal sa Winston Churchill. Až neskoro večer burzová páska napokon dobehla chaos. Po celej krajine investori a špekulanti čakali a sledovali. Pre mnohých čísla na páske znamenali SKAZU. Keď sa ľudia začali spamätávať zo šoku, prišli najrôznejšie oficiálne uistenia. Verejnosť uistovali, že trh aj ekonomika sú stále zdravé a silné. Vraj

došlo iba k odstráneniu slabých miest.

Jediné, čo verejnosti nikto nepovedal, bola PRAVDA. Pravdou bolo, že najhoršie ešte len príde. Prišlo o päť dní neskôr, v čierny utorok, 29. októbra 1929. Hneď po otvorení Newyorskej burzy ju zaplavili príkazy na predaj. Predalo sa vyše 16 miliónov akcií, rekord, ktorý vydržal 40 rokov. Pritom priemery Dow Jones klesli za jediný deň takmer o 12 %. Tesne pred koncom prišlo náhle zotavenie, pretože tí, ktorí tajne vyvolali krach, skupovali výhodné ponuky; deň sa však skončil ako najhorší v dejinách newyorského akciového trhu.

Ten hrozný deň, čierny utorok, nebol koncom, ale iba začiatkom katastrofy Wall Street. Trvalo takmer ďalšie tri roky, do leta 1932, kým akciový krach dobehol svoj priebeh. Keď napokon dosiahol dno, ceny akcií klesli na 17 centov z dolára a Spojené štáty boli v hĺbinách veľkej hospodárskej krízy — krízy vyvezenej do zvyšku sveta.

Keď bola Amerika strhávaná do krízy, väčšina Američanov sa sústredila na ťažkú prácu obyčajného prežitia. Obavy z ázijských bitiek na druhej strane sveta zatienila starosť, ako zarobiť na bochník chleba. Spory o odzbrojenie sa strácali pre zástupy stojace v radoch na polievku a rodiaca sa nacistická moc v Nemecku vyzerala oveľa menej hrozivo než skutoční nepriatelia — hlad a nezamestnanosť. Pripravovala sa pôda pre radikálnu zmenu vlády Spojených štátov a pre vojnu a ekonomická katastrofa — krach a kríza — bola nenahraditeľnou súčasťou plánu. Pripravila nás prijať zmeny, ktoré chceli mocní, a zároveň nás zamestnávala natolko, že sme sotva mohli zdvihnúť oči a vidieť, čo prichádza.

Tento mesiac, október 1979, je 50. výročím čierneho októbra 1929. Dnes nás uistujú, že všetko je iné a že sa to tu jednoducho nemôže stať znovu; a predsa sa jesenný vzduch opäť víri vetrami zmeny. Na Ďalekom východe prepukajú napätia a nepriateľstvá ako pred 50 rokmi. Rusko, Čína a Japonsko spolu šermujú a zložito manévrujú na ceste k veľkej novej ÁZIJSKEJ OSI. V juhovýchodnej Ázii sa Thajsko čoraz viac zapája do novej indočínskej vojny, zdanlivo na strane Číny. Americké vojenské vybavenie a poradcovia prúdia do Thajska ako pred dvoma desaťročiami do Vietnamu. Medzitým ruský klientsky štát Vietnam tlačí na Thajsko cez Kambodžu; a v severovýchodnej Ázii sa správy z Južnej Kórey náhle dostali do titulkov. Len včera, 26. októbra, prezidenta Paka zavraždila kórejská CIA, ktorá je bábkou americkej CIA.

Pred päťdesiatimi rokmi bola Amerika fascinovaná úsvitom leteckého veku. Dnes ten istý dobrodružný duch priťahuje vesmír; na rozdiel od vtedajšej situácie je však Amerika dnes Ruskom z vesmíru vylúčená. Kým sa teda americký vesmírny program pomaly utlmoval, americkú chuť po vesmírnych výkonoch uspokojuje Hollywood namiesto NASA. Cez to všetko však v poslednom čase čoraz väčšiu pozornosť priťahuje ekonomika. Na jeseň 1929 ľudia nervózne sledovali akciový trh. Každý vedel, že špekulácia je bezuzdná. Rada Federálneho rezervného systému začala ťahovať skrutky, zvyšovať úroky a obmedzovať úvery. Nikto celkom nevedel, čo čakať.

Dnes nekrachuje iba akciový trh, ale samotný DOLÁR. Po krachu 1929 mal dolár hodnotu 200 centov. Po tomto krachu bude mať hodnotu dvoch (2) centov. V posledných mesiacoch cena zlata stúpala čoraz rýchlejšie, ako akciový trh v roku 1929 tesne pred krachom. Súkromne vlastnený Federálny rezervný systém opäť ťahuje skrutky. Opäť sa za jeden z cieľov označuje špekulácia — tentoraz nie v akciách, ale v zlate a komoditách — a americká investičná komunita opäť začína trpieť nervozitou.

Po krachu 1929 nasledovala hospodárska kríza, odzbrojenie a vojna. Dnes DOLÁR krachuje na ceste k STAGFLÁCII — teda inflácii a hospodárskej kríze súčasne. Medzitým Kongresom prechádza otázka strategického jadrového odzbrojenia prostredníctvom SALT II; a po celý čas, priatelia, už prebieha TAJNÁ VOJNA. Doteraz bola väčšina bitiek skrytá pred verejnosťou, ale v posledných dňoch nastal

nový vývoj. Preto sa tajná vojna môže čoskoro vynoriť veľmi veľkolepými spôsobmi. Keď sa to stane, väčšina ľudí stále nebude vedieť dôvody toho, čo vidí; samotné udalosti však vytvoria titulky po celom svete.

Moje tri osobitné témy tento mesiac sú:

### **Téma č. 1 — Krach amerického dolára.**

### **Téma č. 2 — Ruský program presadenia SALT II.**

### **Téma č. 3 — Prekvapivé bolševické nasadenie syntetických automatov.**

Téma č. 1 — Po celé dvadsiate roky ceny akcií v Spojených štátoch prudko rástli. Bola to éra veľkého býčieho trhu. Pre väčšinu Američanov to bolo obdobie prosperity, keď podnikanie prekvitalo spolu s akciovým trhom. Ani rok 1923 nevidel nič horšie než prestávku amerického býčieho trhu. Bol to rok, keď iná ekonomika — nemecká — úplne skolabovala, ako som opísal minulý mesiac. Nemecká ekonomika sa rozpadla v tornáde superinflácie, divokej špekulácie a kolapsu meny; a tí istí ľudia, ktorí vtedy vyvolali nemeckú krízu, dnes vyvolávajú druhú veľkú americkú hospodársku krízu.

Po roku 1923 veľký americký býčí trh opäť vyrazil nahor. Ako na každom trhu, boli občas krátke prestávky a poklesy, ale celkový trend bol stále nahor. Začalo byť zrejmé, že na zbohatnutie stačí kúpiť podiel vo veľkom býčom trhu. Čoraz viac ľudí urobilo práve to a trh napredoval čoraz silnejšie. Zároveň sa stal úrodnou pôdou pre špekulantov, ktorí zarábajú vstupovaním a vystupovaním, keď ceny kolíšu. Úverov bolo dostatok, a tak sa dali rýchlo zarábať majetky nákupom a predajom akcií za požičané peniaze; zdalo sa, že špekulant sotva môže prehrať, pretože trh ako celok mieril stále nahor. Stal sa procesom živiacim samého seba. Čím vyššie bol trh, tým ľahšie sa získaval úver na ďalšie nákupy akcií. Veľký býčí trh poháňaný úvermi vyletoval čoraz vyššie a rýchlejšie.

Koncom dvadsiatych rokov sa akciový trh stal týčiacim sa obrom stojacim na obrovskom úverovom základe. Odobrať tento úver by znamenalo rozvrátiť trh; odobrať ho náhle by znamenalo spustiť burzový krach — a presne to, priatelia, urobil súkromne vlastnený Federálny rezervný systém.

Začiatkom roka 1928 Rada Federálneho rezervného systému začala proces sprísňovania úverov. Verejnosť ako celok si ho sotva všimla, postupne však začal spomaľovať motory podnikania. Zároveň rada občas nespomínala špekuláciu na akciovom trhu; zatiaľ však dovolila, aby nekontrolovaný trh vlastnou zotrvačnosťou ďalej rástol. Potom prišlo leto 1929. V správach sa začalo objavovať niekoľko výrečných štatistík ukazujúcich, že americká ekonomika sa obracia nadol. Väčšina ľudí tomu nevenovala pozornosť alebo nerozumela; v investičnom svete sa však začali objavovať neisté zamračené tváre. Zároveň Federal Reserve začala o špekulácii náhle hovoriť hlasnejšie. Jasne dali najavo, že zamýšľajú zakročiť proti využívaniu úverov na tento účel; a v rámci údajného zásahu proti špekulácii náhle zvýšili diskontnú sadzbu o celý percentuálny bod.

Teraz si vypočujte dva titulky: „DISKONTNÁ SADZBA ZVÝŠENÁ O JEDEN PERCENTUÁLNY BOD“ a „AMERICKÝ MENOVÝ PLÁN OZNAČENÝ ZA REAKCIU NA ŠPEKULÁCIU.“ Tieto titulky, priatelia, mohli pochádzať z leta 1929 — ale nepochádzali. Vyšli začiatkom tohto mesiaca, 7. a 8. októbra, vo Washington Post a New York Times. Tentoraz cieľom nie je iba akciový trh ako v roku 1929, ale samotný DOLÁR, ako som podrobne uviedol pred šiestimi rokmi v knihe „THE CONSPIRACY AGAINST THE DOLLAR“ — „Sprisahanie proti doláru“. Rastúce úrokové sadzby a ďalšie dôležitejšie opatrenia sa teraz používajú na priškrtie úverov.

V roku 1929 Federal Reserve predstierala náhle obavy zo špekulácie na akciovom trhu, ktorú sama podporovala. Dnes predstiera útok na špekuláciu v komoditách a zlate. V roku 1929 predstierali obavy o ekonomiku a potom sa tvárili nechápavo, keď ju ničili. Dnes hovoria, že ich znepokojuje inflácia a slabnúci dolár; teraz však, rovnako ako vtedy, iba predstierajú zmätok, kým systematicky zhoršujú situáciu. Keď leto 1929 prechádzalo do jesene, akciový trh začal byť nervózny. Najhoršie bolo, že nikto si nebol celkom istý, čo čakať.

Citujem ďalšie dva titulky: „WALL STREET ČORAZ ŤAŽŠIE ČÍTA POLITIKU FEDU“ a „ŠPEKULANTI OHROZENÍ: ‚NÁKUPNÁ BUBLINA‘ MÔŽE PRASKNÚŤ.“ Znie to ako jeseň 1929, ale opäť citujem titulky z tohto mesiaca, októbra 1979. Vyšli vo Washington Star 15. októbra a vo Washington Post 11. októbra. Titulky sú, samozrejme, niekedy dramatickejšie než články, ale vypočujte si niekoľko citátov z článku Star o tohtomesačnej politike Fedu. Článok hovorí, že nová politika, citujem, „minulý týždeň uvrhla dlhopisové trhy do chaosu a ceny klesali o rekordné sumy“. Ďalší citát: „Mnohí obchodníci s dlhopismi si minulý týždeň želali, aby si boli vybrali iné povolanie, keď Wall Street zaplavovali straty. Ceny dlhopisov v utorok klesli viac než v ktorýkoľvek predchádzajúci deň a odhady celkových strát upisovateľov siahali až k 100 miliónom dolárov.“ Článok je posiaty frázami ako: „obavy, že Fed spôsobí nové úverové priškrtenie... komunálne dlhopisy sa pridali k masakru... ceny firemných dlhopisov sa prepadli... komunálnemu trhu sa prepadlo dno“. Pokiaľ ide o článok Post o takzvannej „nákupnej bubline“ v komoditách, zvážte slová, citujem: „Ceny môžu klesnúť alebo aspoň stagnovať a špekulanti môžu zlyhať. Aj banky sú ohrozené a niektoré môžu padnúť, varuje John Heimann, kontrolór meny zodpovedný za bankovú reguláciu.“

Ako sa začiatkom jesene 1929 nervozita zhoršovala, veľký býčí trh stratil hybnosť. Napokon bol zrelý na dorazenie! Kroky Federal Reserve ho urobili zraniteľným. Teraz začali konať ďalší manipulátori, ktorí boli súčasťou plánu. V určitých dňoch náhle vrhli na trh veľké množstvá akcií. Nervózni špekulanti reagovali tiež predajom akcií, aby rýchlo unikli a obmedzili straty. Proces sa po spustení zakaždým živil sám sebou; po každom prelome cien nadol sa však trh dočasne znovu upokojil. Finanční hovorcovia zakaždým verejnosť uistovali, že sa niet čoho báť. Každá prestávka bola iba vydýchnutím pred ďalším prepadom — nikto však ľuďom nepovedal pravdu. Namiesto toho sa vždy tvrdilo, že akcie sú výhodnou kúpou, pretože trh sa konečne stabilizoval. Potom manipulátori spustili ďalší prepad a všetko sa opakovalo.

Dnes sa zvykneme pozerieť na čierny utorok, 29. október 1929, ako na začiatok veľkého burzového krachu. Je to preto, že máme výhodu spätného pohľadu. Dnes vieme, že sa ukázal ako najhorší jednotlivý obchodný deň v dejinách Newyorskej burzy — skutočnosťou však je, že akciový trh začal svoj trojročný krach takmer o mesiac skôr. Október priniesol množstvo čoraz horších dní, ale aj dni zotavenia. Dnes každý vie, že varovné znamenia boli zrejmé, vtedy sa však iba málokto dokázal prinútiť ich vidieť. Väčšina chcela veriť, že ide iba o dočasné narušenie trhu a že čoskoro opäť zamieri nahor. Väčšina si jednoducho nedokázala predstaviť, že sleduje začiatok najväčšej americkej hospodárskej krízy; kým však väčšina bola slepá, malá menšina nebola. Niekoľko vyvolených vedelo, že sa deje niečo zásadne odlišné. Niektorí z tých, ktorí vedeli, čo čakať, boli samotní sprisahanci. Ostatní, ktorí rozpoznali, čo prichádza, boli ľudia rozumejúci fungovaniu manipulátorov. Všetci ostatní — teda všetci, ktorí predpokladali pôsobenie normálnych trhových síl — boli stratení.

V Audio liste č. 19 pred takmer tromi rokmi som odhalil veľmi dôležité informácie od svojho priateľa pána Normana Dodda. Týkali sa veľkých amerických nadácií oslobodených od daní. Pred dvadsiatimi piatimi rokmi bol riaditeľom výskumu Reeceovho kongresového výboru, ktorý nadácie vyšetroval; dodnes zostáva odborníkom na túto tému. V roku 1929 však pán Dodd pracoval ako bankár v jednej z najprestížnejších newyorských bánk. V prejave v New Yorku v roku 1956 opísal pozoruhodný vývoj,

ktorého bol svedkom začiatkom októbra 1929. Povedal, citujem: „Zapôsobilo na mňa, keď pán Henry Morganthau starší, bankár na dôchodku a bývalý veľvyslanec, osobne prišiel do banky a nariadil jej prediť každý cenný papier v jeho zvereneckých fondoch a výnos znovu investovať do dlhopisov vlády Spojených štátov. Bez vyzvania dodal, že si želá, aby tieto fondy zostali takto investované, kým nenariadi inak — krok, o ktorom povedal, že ho nezamýšľa urobiť najmenej 15 rokov.“

Ešte pred koncom toho istého októbra 1929 nastal burzový krach. Uviedol veľkú hospodársku krízu, ktorá trvala tucet rokov, až do vstupu Ameriky do druhej svetovej vojny. Tiež splodil „New Deal“ a veľkú vládu tu v Amerike. V tomto svetle pán Dodd hovorí: „Konanie pána Morganthaua, ktoré tak ostro kontrastovalo s konaním banky, nadobudlo veľký význam. Zdalo sa mi, že vie, čo robí, a prečo. Nevyzeral, že sa riadi tušením či radami iných. Vyvolával dojem dôvery vo vlastný úsudok. Práve tento dojem ma presvedčil, že tento úsudok má základ — že to, čo vedel on, mohli vedieť aj iní.“

Niekoľko týždňov po Morganthauovom kroku sa Wall Street začala otriasať prudkými otrasmi. Každý bol horší než predchádzajúci. V čierny štvrtok, 24. októbra, makléri, obchodníci a bankári začali vidieť, ako sa im pri nohách otvára priepasť kolapsu. Špekulanti začali brať vlastné životy. Potom prišla predajná panika v pondelok 28. októbra, po ktorej nasledoval najčernejší deň zo všetkých, čierny utorok. Akcie sa prepadli pri obchodovaní takom intenzívnom, že vytvorilo rekord, a na konci sa krátko zotavili. Titulok v New York Times znel: „OBCHODOVANIE S AKCIAMI VYTVÁRA REKORD, TRH SA PREPADÁ A POTOM ZOTAVUJE.“ Článok sa začína slovami: „Panický predaj mnohých malých investorov včera zaplavil Newyorskú burzu po dvoch dňoch prudkých poklesov cien akcií.“ A citujem: „Nákupy penzijných fondov s dostatkom hotovosti a ďalších veľkých investorov hľadajúcich výhodné ponuky v zmätku zdvihli ceny z obrovských poklesov zaznamenaných počas dňa.“ Ďalší citát: „Obchodníci označili prepád za jeden z najhorších, aké si pamätajú; ako povedal jeden obchodník: „Nemyslím si, že sme dosiahli dno.““ A citujem: „Výnimočnosť včerajška bola zrejmá od chvíle, keď makléri začali prichádzať do kancelárií. Telefóny neprestajne zvonili s investormi, ktorí chceli predávať akcie. Najvyšší vedúci niektorých menších maklérskeho firiem sa museli zapojiť, aby zvládli nápor.“ Priatelia, tieto slová mohli opisovať čierny utorok 1929; v skutočnosti však pochádzajú z New York Times z 11. októbra 1979 — z tohto mesiaca.

Dnes mi neustále kladú otázky, ktoré sa redukovujú na dve veci: „Čo mám urobiť?“ a „Kedy to mám urobiť?“ Priatelia, takéto rady vám však nemôžem dať. Nijakí dvaja ľudia nežijú presne rovnako a to, čo by bolo správne pre jedného, môže byť pre druhého nesprávne alebo nemožné. Namiesto toho sa snažím dostať vás do pozície, v ktorej dokážete sami pochopiť, čo sa deje, ako Henry Morganthau starší pred 50 rokmi. Potom je na vás použiť vlastný úsudok pri rozhodovaní, čo urobiť. Už šesť rokov, počnúc knihou „Sprisahanie proti doláru“, odhaľujem informácie o celkovom pláne zničiť americký dolár. Práve to leží pod všetkými ďalšími ekonomickými otrasmi, ktoré dnes v Amerike vidíme.

Keď prezident Nixon v auguste 1971 zatvoril medzinárodné zlaté okno, urobil dolár nevymeniteľným. To viedlo k zrýchleniu inflácie v celom priemyselnom svete. Rast cien medzinárodných komodít vrátane ropy viedol k rastu cien zlata. Medzitým dôvera v dolár stále klesala.

V minulosti som vysvetlil, ako by sa to všetko dalo zastaviť, AK by Spojené štáty skutočne mali zlato, ktoré vláda deklaruje; americké údaje o zlate sú však podvod. V skutočnosti sme „chudobní na zlato“; a ani Federal Deposit Insurance Corporation (FDIC), teraz súkromná korporácia, nemôže pomôcť, keď dolár skolabuje spolu s bankami. Preto, priatelia, Rada Federálneho rezervného systému a americké ministerstvo financií už roky klamú ľudí propagandou a zlatými divadlami. Ministerstvo celé mesiace zozbieravalo kusky nekvalitného zlata na aukcie ako blaf, najmä na oklamanie verejnosti; tento mesiac však oznámilo koniec pravidelných aukcií. Namiesto nich môžu byť iba nepravidelné aukcie oznámené tesne vopred. Prvá je teraz naplánovaná na 1. novembra 1979, ale švajčiarski obchodníci so zlatom

veria, že táto zmena je iba prvým krokom k úplnému ukončeniu aukcií. Ak je to tak, je to presne to, čo som poslucháčov upozornil sledovať v Audio liste č. 41.

Medzitým, priatelia, sa v menovej oblasti čoraz viac každá krajina stará sama o seba. Iba pred štyrmi dňami, 23. októbra, Británia odstránila menové obmedzenia pre svojich občanov a poskytla právo vlastníť zlato. Nasledujúci deň BBC oznámila, že ruské predaje zlata sa skončili. O deň neskôr Švajčiarsko, ktoré posledné tri roky podporovalo dolár, oznámilo návrat k svojim tradičným menovým politikám zameraným na obmedzovanie tamojšej inflácie. Spojené štáty čoraz viac strácajú kotvy, ako ekonomická búrka silnie. Ako národ sme premárnili všetky šance zabrániť hospodárskej katastrofe; takže teraz, priatelia, je to iba otázkou času.

Téma č. 2 — V tomto čase minulý mesiac bola v správach umelo vyvolaná kríza okolo ruských vojakov na Kube. Zo všetkých strán sa špekulovalo, čo Spojené štáty urobia; ako sa však ukázalo, všetko smerovalo k vyvrcholeniu, ktoré neprinieslo nič. Minulý mesiac som odhalil ruskú stratégiu na upokojenie krízy a tento plán postupoval presne podľa zámeru. Celý rozruch okolo Kuby sa začal ako tunajší bolševický trik na vyvolanie odporu proti zmluve SALT II.

Súčasný zápas o SALT II je súčasťou tajnej vojny, ktorej hlavným bojiskom sú Spojené štáty. Na jednej strane tejto tajnej vojny stoja ateistickí bolševici, bývalí vládcovia Sovietskeho zväzu. Boli zvrhnutí; a keď ich vyhánajú z Ruska, prúdia sem do Spojených štátov amerických. Na druhej strane tajnej vojny stoja tí, ktorí bolševikov v Rusku zvrhli. Sú to noví vládcovia Ruska, tvrdá skupina pôvodných ruských kresťanov, ktorí 60 rokov bojovali o ovládnutie Kremľa. Bolševická moc v Spojených štátoch už niekoľko rokov rýchlo rastie. Chcú tu uchopiť úplnú kontrolu a využiť americkú vojenskú silu na zničenie Ruska tým, že vrhnú svet do jadrovej vojny. Aby tomu Rusi zabránili, používajú tu vlastné mocenské páky a posúvajú Ameriku k odzbrojeniu. SALT II má byť iba začiatkom, ale je aj rozhodujúcou skúškou síl medzi Rusmi a ich bolševickými nepriateľmi tu v Amerike.

Nedávny rozruch okolo ruských vojakov na Kube sa začal ako bolševický manéver; minulý mesiac som však opísal, ako stratégia robotoida senátora Churcha umožnila Rusku vziať bolševikom iniciatívu. Organický robotoid, ktorý nahradil zosnulého senátora Franka Churcha, bol naprogramovaný, aby voči Kube vystupoval ešte bojovnejšie než bolševici. Tak sa Churchov robotoid stal hlasom v Senáte, na ktorom záležalo najviac. Keď by všetci vo veci Kuby vychladli, Churchov robotoid by bol naprogramovaný, aby postupne vystupoval pokojnejšie, a pritom by opäť rozhýbal SALT II. Kľúčom ruského plánu však bolo načasovanie.

Dôležitou zložkou ruskej kampane za presadenie SALT II je ich porozumenie americkej psychológii. Často čítame alebo počúvame tvrdenia, že tí ľudia v Kremli jednoducho nechápu, ako Američania rozmýšľajú; nič však, priatelia, nemôže byť vzdialenejšie od pravdy. Moskovský „Inštitút pre USA a Kanadu“ nerobí nič iné, iba skúma naše zvyky a našu psychológiu. Robia to už 20 rokov a svoju prácu robia naozaj veľmi dobre. Pri upokojovaní kubánskej krízy odborne využili jednu z najdôležitejších skutočností americkej psychológie. Je to fakt, že americká verejnosť ako celok má krátku pamäť. Stačí trochu času a možno sa spoľahnúť, že zabudneme na čokoľvek. Ako výrazný príklad si položte otázku, kedy ste naposledy mysleli na tragédiu v Guyane z minulého novembra. Kongresman Ryan, povraždení novinári a stovky bezmocných mužov, žien a detí zavraždených v Jonestowne sú dnes rovnako mŕtvi ako vtedy; kto však dnes na to myslí? Rusko prišlo o svoju tajnú raketovú základňu v Guyane, pred ktorou som verejne varoval viac než štyri roky. Spoločný americko-izraelský nájazd komanda ju zničil a bolševikom prešlo zabitie stoviek Američanov ako propagandistický kúsok, ktorý poslúžil na získanie vojenského prístupu do Guyany. Prešlo im to, pretože my, americký ľud, sme rýchlo stratili záujem dostať odpovede na svoje otázky.

A tak pri nedávnej kubánskej nekríze Rusi presne vedeli, čo urobiť. Najskôr naprogramovali robotoida senátora Churcha, aby sa chopil iniciatívy okolo Kuby. Prinútili ho vyslovovať prísne vyhlásenia, že ruskí vojaci musia odísť, inak nebude zmluva SALT II. Potom robotizovaná Carterova administratíva celý mesiac predstierala, že celkom nevie, čo urobiť. Bolševikmi podnietená horúčka okolo Kuby postupne ochladla — niečo, čo sa mohlo tak dlho ňaťahovať, sotva mohlo byť skutočnou krízou, a navyše sa blížila Svetová séria v bejzbale. Celý rozruch okolo Kuby začínal postupne nudiť. Napokon sa v prvý večer tohto mesiaca, v pondelok 1. októbra, Jimmy Carter, robotoid č. 17, usmieval na Ameriku z televíznej obrazovky. Náš robotoidný prezident pochválil Rusko za nové uistenia, ktoré údajne dostal, citujem: „z najvyšších úrovní sovietskej vlády“. Takzvané uistenia sa rovnali vyhláseniu, že Rusko na Kube nič meniť nemieni. Potom robotoid Carter oznámil niekoľko ukážok sily, aby sa všetci cítili dobre. Na juhu Floridy mala vzniknúť malá nová vojenská jednotka, ktorá bude pozornejšie sledovať Karibik. Mali sme zosilniť sledovanie Kuby a niekedy čoskoro mali byť vyslaní príslušníci námornej pechoty na návštevu našej námornej základne v kubánskom zálive Guantánamo. Na Capitol Hille bola reakcia na prejav slabá — s jedinou výnimkou. Tou výnimkou bol robotoid senátora Franka Churcha. Pred prejavom Churchov robotoid zmluvu SALT II zdržiaval. Potom oznámil, že je povzbudený natoľko, aby umožnil začať prerokúvanie SALT II vo svojom Výbore pre zahraničné vzťahy; aby však zachoval zdanie, predstieral, že ešte nie je úplne spokojný.

Počas zvyšku tohto októbra SALT II naberala na sile. V polovici októbra sa začal proces nazývaný „úprava zmluvy“, teda posudzovanie dodatkov a zmien. Bolševický plán po celý čas spočíval v zabití zmluvy pridaním dodatkov neprijateľných pre Rusko; niekoľko takýchto smrtiacich dodatkov však už bolo vo výbore zamietnutých. Robotoid Church spolu s niekoľkými ďalšími robotoidmi vo Výbore pre zahraničné vzťahy vykonáva svoju úlohu. Podľa programu sa mu zatiaľ darí posúvať SALT II dopredu. Kubánska nekríza zatiaľ postupne vyšumieva.

Štyri dni po Carterovom prejave o Kube sa americké prieskumné lietadlo SR-71 údajne vybralo na vyhliadkový let nad Kubou; a 17. októbra, viac než dva týždne po prejave Carterovho robotoida, sa námorní pešiaci konečne objavili v zálive Guantánamo. Pôvodne sa mal predstieraný obojživelný útok uskutočniť za úsvitu; keďže však celá vec bola aj tak určená domácomu publiku, čas zmenili na 8.30 ráno. Vtedy už slnko pekne a jasne svietilo. Ako to predchádzajúci deň vysvetlila správa Associated Press, citujem: „Okrem poskytnutia lepšieho svetla pre televízne kamery úradníci povedali, že zmena zabráni tomu, aby sa námorní pešiaci zranili pri nastupovaní do člnov potme.“ A tak sme, priatelia, v ten večer v televíznych správach mohli sledovať, ako americkí námorní pešiaci vybehli na breh v zálive Guantánamo.

Teraz sa bolševici zúfalo pokúšajú vymyslieť nový úskok na zmarenie SALT II. A ako rozoberiem v téme č. 3, ešte sa im to môže podariť; v tejto chvíli však ruská kampaň za presadenie SALT II nabera tempo. Iba pred dvoma dňami, 25. októbra, Rusi položili na misku váh ďalšie dôležité závažie. Vodca senátnej väčšiny, robotoid senátora Roberta Byrda, oznámil, že bude hlasovať za SALT II. Samotný zosnulý senátor Byrd z môjho rodného štátu Západná Virgínia navštívil Rusko tento jún. Organický robotoid, ktorý sa vrátil namiesto neho, odvtedy pracuje na schválení SALT II.

Ruský program presadenia SALT II zahŕňa aj oveľa viac než robotoidné manévry v Kongrese. Ratifikácia SALT II sa stáva niťou, ktorá prechádza celým tkanivom americkej obrany a zahraničnej politiky. Nech zastávate akékoľvek stanovisko, v dnešných správach nájdete argumenty vytvorené tak, aby vás oslovili. Najväčšou jednotlivou obavou väčšiny Američanov v súvislosti so SALT II je, že nás vojensky oslabí; a ako som spomenul, práve to je jej účelom. Ruskí vládcovia to chcú urobiť, aby podľa možnosti zabránili jadrovej vojne; minuloročná epizóda v Guyane však presvedčivo dokázala, že väčšina Američanov uprednostňuje pohodlné klamstvá pred nepríjemnou pravdou! Čas je vzácny,

pretože bolševici tu v Spojených štátoch pracujú dňom i nocou na vyvolaní vojny, JADROVEJ VOJNY. A tak namiesto snahy vysvetliť všetko verejnosti, ktorú pravda nezaujíma, nám Rusi hovoria to, čo chceme počuť. Sú presvedčení, že alternatívou by bola smrť stoviek miliónov ľudí v jadrových ohnivých guliach; a keď si treba vybrať, veria, že ľudské životy závažia viac než slová. Ako povedal ruský Brežnev č. 2 minulý jún pri podpise SALT II vo Viedni: „Boh nám neodpustí, ak zlyháme.“ Na presadenie SALT II sa teda teraz používa každý možný argument. Hovoria nám, že SALT II zvýši našu bezpečnosť tým, že Rusku sťaží skrývanie toho, čo vojensky robí.

Na americkej strane sa zatiaľ široko propagujú najrôznejšie nové vojenské hračky. Na prvom mieste je raketa MX. Ak ju vôbec postavia, MX nebude plne operačná desať rokov; jej účinok na pocit väčšej sily u ľudí je však prítomný už teraz. Rovnako sa hovorí o obrannej protiraketovej strele ABM na ochranu zariadení MX a o manévrovateľných hlavicích našich rakiet, ktoré majú unikať budúcim ruským protiraketám ABM.

Iným variantom však je, že sme príliš slabí, aby sme sa zaobišli bez SALT II. Táto téma je v zásade pravdivá vďaka ruskej tajnej vesmírnej triáde zbraní. Ako som už podrobne vysvetlil, ide o pilotované ničivé družice Cosmos Interceptor, pilotované základne na Mesiaci a pilotované elektrogravitačné plošiny nazývané kozmosféry, ktoré sa vznášajú vysoko nad našimi hlavami aj nad ďalšími pevninskými a morskými oblasťami Zeme. Rusko tieto superzbrane vyvinulo tajne a náhle ich rozmiestnilo v posledných mesiacoch roku 1977. Spojené štáty nemajú zodpovedajúcu vesmírnu triádu a v dôsledku toho sú vo veľkej vojenskej nevýhode. Väčšina ľudí však dnes z vedeckého hľadiska žije v dávnej minulosti; fakt, že sme príliš slabí, aby sme sa zaobišli bez SALT II, sa preto vysvetľuje zrozumiteľnejšími spôsobmi. Napríklad niekto poukáže na to, že široko propagované americké sily rýchlej reakcie ešte stále existujú iba na papieri. Nemáme dostatok kapacít leteckej či námornej prepravy, aby naozaj fungovali. Niet divu, že námorným pešiakom trvalo po prejave robotoida Cartera 16 dní dostať sa do zálivu Guantánamo.

A aby bolo ešte horšie, sám robotoid Henryho Kissingera schladzuje nadšenie pre NATO. V bruselskom prejave minulý mesiac, 1. septembra, robotoid Kissinger povedal, citujem: „Naši európski spojenci by od nás nemali stále žiadať znásobovanie strategických uistení, ktoré ani nemôžeme myslieť vážne.“ Takto aj inak Rusi otriasajú dôverou Európy v Spojené štáty; pritom vytvorili azda najmocnejší argument zo všetkých na presadenie SALT II, pretože ratifikácia SALT II sa čoraz viac považuje za skúšku amerického vodcovstva. Na jednej strane Európa nechce mať nič spoločné s ďalšími vojnami; na druhej strane zvláštne správanie tajne robotizovanej Carterovej administratívy ničí dôveru. Vodcovia NATO začínajú hovoriť: Ak Carter nedokáže dosiahnuť zmluvu SALT II, čo dobré môže urobiť? Tento krok môže byť doteraz najprefíkanejším ruským manévrom. Ak by Senát nejako nedokázal ratifikovať SALT II, mohlo by to znamenať koniec aliancie NATO. Vojna by potom možno bola nevyhnutná, ale Amerika by zostala sama. Ak bude SALT II ratifikovaná, NATO môže pokračovať; začne sa však aj požadované odzbrojovanie Ameriky.

Priatelia, v Audio liste z tohto júna 1979 som vysvetlil, že ratifikácia SALT II by pokojne mohla byť kľúčovou otázkou rozhodujúcou medzi MIEROM a VOJNOU pre Ameriku a Rusko; a začiatkom tohto mesiaca, 3. októbra, titulok vo Washington Star hlásal: „VZŤAHY SPOJENÝCH ŠTÁTOV A SOVIETOV OPĎ VO VYČKÁVACEJ POZÍCII.“ Samotný článok uvádzal, citujem: „Celý vzťah závisí od toho, či Senát ratifikuje zmluvu o obmedzení strategických zbraní.“ A citovaný predstaviteľ administratívy povedal: „Je to neštruktúrovaný vzťah, pretože na stole nie je nič okrem SALT.“ SALT II má pre ruských vládcov prvoradý význam. Bude iba začiatkom; bez tohto začiatku však nemôže nasledovať nič ďalšie. Členovia senátneho Výboru pre zahraničné vzťahy podporujúci SALT už hovoria o SALT III. Dňa 15. októbra robotoidná náhrada zosnulého senátora Jacoba Javitsa z New Yorku povedala, citujem:

„Chceme zníženia.“

Z rovnakého dôvodu, priatelia, bolševici zúfalo chcú poraziť SALT II a zastaviť celý proces. Nechcú zníženia; chcú VOJNU. Práve noví ruskí vládcovia nikdy nezabúdajú, že prekvapenia sú možné pri každej ľudskej činnosti. Z dlhej a trpkkej skúsenosti tiež vedia, že bolševici majú mimoriadny talent prichádzať s prekvapeniami. Jedno takéto prekvapenie sa práve stalo, ako rozoberiem v téme č. 3. Rusi preto všetkými možnými prostriedkami pracujú na odstránení americkej schopnosti viesť vojnu. Už majú drvivú vojenskú prevahu nad Západom; keď však ide o bolševikov, nestačí to. Kým bolševikom zostane čo i len škatulka zápaliek, vždy je šanca, že nájdú spôsob, ako podpáliť dom.

Niekedy zabúdame, že v tejto chvíli neexistuje nijaká zmluva SALT. SALT I vypršala pred viac než dvoma rokmi, 3. októbra 1977; keď však SALT II vstúpi do platnosti, poskytne Rusku dôležitý nový nástroj. Ešte sa uvidí, ako presne Rusko SALT II použije, ale účinkom bude začiatok nasadzovania pút bolševickým vojnovým plánovačom tu v Amerike.

Téma č. 3 — Pred piatimi mesiacmi som oznámil, že Rusko začalo nasadzovať ohromujúcu novú spravodajskú zbraň. Sú to „organické robotoidy“ — umelé živé tvory podobné robotom, ktoré napodobňujú ľudské bytosti. Nasadením robotoidov Rusi dokázali úplne rozvrátiť vtedy prebiehajúce bolševické plány. Prípravy na novú bolševickú revolúciu tu v Spojených štátoch postupovali rýchlo, ale ruské robotoidy ich úplne zastavili. Ešte dôležitejšie bolo, že spoločný bolševický a sionistický plán vojny na Blízkom východe bol aspoň nateraz zmarený. To bolševikom zabránilo pokračovať so zvyškom ich plánu amerického prvého jadrového úderu proti Rusku.

Odvtedy Rusi postupujú ďalej s robotoidným ovládnutím Spojených štátov. V priebehu niekoľkých týždňov zmizla jedenapolročná patová situácia okolo SALT II a zmluva bola podpísaná vo Viedni; už mesiace sa v správach objavujú veľké prekvapenia, ktoré sú priamym výsledkom ruskej robotoidnej invázie. V Audio liste č. 46 som vás upozornil, aby ste ich sledovali, a komentoval som ich, keď nastali. V téme č. 2 som poukázal na pokračovanie stratégie robotoida senátora Churcha zameranej na odstránenie kubánskej krízy a záchranu SALT II; aj tento mesiac sa tu objavovali dôležité nové udalosti ruského robotoidného preberania moci.

Veľmi dôležitý prípad súvisí s novými americkými vzťahmi s červenou Čínou. V roku 1978 bola Carterova administratíva v panike z novo rozmiestnenej drvivej ruskej vojenskej sily vo vesmíre. Výsledkom bola takzvaná politika čínskej karty. Amerika minulý december náhle opustila Taiwan a uznala červenú Čínu; Rusi však rýchlo pracujú na rozpletení väzieb medzi Spojenými štátmi a Čínou. Rusko je odhodlané obnoviť vlastný funkčný vzťah s Čínou. Tento mesiac v Moskve pokračujú rokovania ruských a čínskych predstaviteľov s týmto cieľom. A náhle, práve tento mesiac, federálny okresný sudca rozhodol, že prezident Carter nemôže zákonne porušiť zmluvu s Taiwanom. Namiesto toho, hovorí, musí byť konzultovaný Kongres. Iba minulý jún ten istý sudca odmietol v tomto prípade rozhodnúť; odvtedy však ruské robotoidné preberanie moci zmenilo situáciu, a tak z čistého neba prišiel prekvapujúci blesk tohto rozsudku. Sotva by mohol byť lepšie vypočítaný na otrásenie čínskej dôvery v Spojené štáty a prichádza presne vo chvíli, keď vyjednávači červenej Číny hľadajú ponad stôl na svojich ruských partnerov v Moskve.

Rusi sa všetkými možnými spôsobmi snažia využiť svoju robotoidnú výhodu, kým môžu, pretože celými vojenskými dejinami prechádza poučenie, ktoré dobre poznajú. Keď jedna strana konfliktu vyvinie novú zbraň, druhá strana proti nej čoskoro postaví podobnú zbraň. Nová zbraň preto môže rozhodnúť konflikt iba vtedy, ak sa použije rýchlo.

V Audio listoch č. 46 a 47 som uviedol, že robotoidná technológia v Spojených štátoch výrazne zaostáva za ruskou; teraz však bolševickí a sionistickí nepriatelia Ruska dosiahli vlastné prekvapenie.

Rothschildovské záujmové skupiny, ktoré ovládajú obe hnutia, sú už mnoho rokov hlboko zapojené do biologického výskumu všetkého druhu. Nepodarilo sa im spoznať tajomstvá ruských robotoidov, ale dosiahli úspech s niečím podobným. Nazývajú sa „syntetické automaty“ alebo jednoducho „syntetici“. Rothschildov syntetik sa v určitých ohľadoch podobá ruskému robotoidovi. Každý je umelou formou života vytvorenou na napodobnenie ľudskej bytosti, ale syntetici sa od robotoidov aj významne líšia. Predovšetkým vznikajú radikálne odlišnými technikami. Oba postupy využívajú ako východisko genetické vzorky skutočných ľudí, ale okrem toho je všetko odlišné.

Ruský proces je blízky príbuzným technik rekombinantnej DNA využívajúcich baktérie. Podrobnosti procesu sú zahalené veľkým tajomstvom, umožňuje však veľmi rýchlo vytvárať robotoidy od základu. Rothschildov proces sa naopak nezačína od základu. Východiskom sú určité tkanivá získané z hovädzieho dobytku. Syntetik potom vzniká procesom, ktorý mení genetickú výbavu, aby napodobnil kopírovanú osobu. Je to výsledok objavu spred 20 rokov vo Francúzsku. Experiment sa týkal dvoch druhov kačíc nazývaných kaki Campbell a biele pekínske. O prelomovom experimente s kačicami z roku 1959 sa píše v knihe „Biologická časovaná bomba“ od Gordona Rettraya Taylora. V roku 1968 ju vydalo vydavateľstvo New American Library v New Yorku, štát New York. Taylor experiment opísal týmito slovami, citujem: „Z buniek kačíc kaki Campbell získali DNA a vstrekli ju bielym pekínskym kačiciam, pričom si mysleli, že azda potomstvo tých druhých môže prejavovať nejakú vlastnosť odvodenú od kaki Campbell. Na ich úžas sa začali meniť samotné kačice, ktorým injekciu podali. Ich biele perie stmavlo a krky začali získavať zvláštne zakrivenie, ktoré je znakom kaki Campbell.“ Od tejto stopy spred dvoch desaťročí sa Rothschildov syntetický proces tajne rozvíjal; a teraz, priatelia, sa na scéne začínajú objavovať syntetici.

Začiatkom tohto mesiaca, 9. októbra, mal Carterov robotoid č. 18 usporiadať tlačovú konferenciu. Tri dni predtým Brežnev č. 2 predložil vo východnom Berlíne návrhy na zníženie vojenských síl v Európe. Robotoid č. 18 bol naprogramovaný, aby na návrhy reagoval kladne; náš údajný prezident však namiesto toho povedal, citujem: „Myslím si, že je to úsilie určené na odzbrojenie ochoty alebo dychtivosti našich spojencov primerane sa brániť.“ Rusi zostali ohromení. Bol to čerstvý robotoid, opakujúci sa problém nestability sa predsa nemohol prejavovať tak rýchlo! Po tlačovej konferencii ho odvieďli na vyšetrenie a testovanie, ktoré prinieslo druhé prekvapenie. Vôbec to nebol robotoid č. 18, ale syntetik. Syntetika potom previezli do Novosibirsku na ďalšie skúmanie. Tam vedci zaoberajúci sa robotoidmi dokázali zistiť dôležitú a nepríjemnú skutočnosť: zdrojom genetického materiálu použitého na vytvorenie syntetika bol robotoid č. 18; a zatiaľ čo ruské robotoidy sa navzájom trochu líšia, syntetik vyzeral takmer totožne ako chýbajúci robotoid č. 18. Zistili však aj dôležitý priaznivý fakt — syntetici sú duševne slabší než robotoidy. Ešte nie je jasné, ako rýchlo budú bolševici schopní nasadzovať svojich syntetikov; partizánska vojna medzi Rothschildovými syntetikmi a ruskými robotoidmi sa však už začína.

Carterov syntetik 9. októbra bol pre Rusov šokom, hoci už mesiace vedeli, že syntetici sa čoskoro objavia. Preto Rusi začínajú vo svojom boji proti bolševikom tu v Amerike opäť zdôrazňovať iné zbrane. Teraz opäť začínajú používať geofyzikálnu vojnu ako súčasť celkovej kampane na postupné zmenšovanie nebezpečenstva jadrovej vojny. Dňa 16. októbra bol čínsky predseda Hua vo Francúzsku a okrem iného sa pokúšal kúpiť stíhačky Mirage; Rusi však Francúzsku aj Číne poslali jasný odkaz, že majú na celú myšlienku zabudnúť. V ten deň odpálili ruskú zbraň geofyzikálnej vojny v podmorskej priekope v Stredozemnom mori pri francúzskom Nice. Spôsobila náhly odliv, po ktorom nasledovala prívalová vlna, ktorá zasiahla 36 míľ Francúzskej riviéry. Pre Francúzov to bola nová skúsenosť, nie však pre predsedu Huu. Rusi použili geofyzikálnu vojnu na odovzdanie odkazu jemu už pred rokom, ako som oznámil v Audio liste č. 38.

Pre nás Američanov to však teraz prichádza bližšie k domovu. V Audio liste č. 41 som oznámil uloženie 46 bômb pod zemou v Kalifornii na vyvolávanie zemetrasení. Počas posledných mesiacov Rusi spúšťajú predbežné otrasy s postupne rastúcou silou. Dňa 6. augusta otriaslo San Franciscom najsilnejšie zemetrasenie za 68 rokov — 5,9 stupňa Richtrovej stupnice — a tento mesiac, 15. októbra, bolo v južnej Kalifornii vyvolané zemetrasenie s magnitúdou 6,4. Rusi začínajú byť presvedčení, že ich robotoidy nebudú na zastavenie bolševikov stačiť. Ako som v posledných mesiacoch uvádzal, spomalili ich problémy s robotoidmi a teraz čelia ďalšiemu problému Rothschildových syntetikov. Preto, namiesto toho, aby nechali bolševikov preskupiť sa a rozpútať jadrovú vojnu, sa Rusi znova obracajú ku geofyzikálnej vojne vrátane vojny pomocou počasia. Západné pobrežie je hlavným cieľom pre veľkú koncentráciu leteckého, kozmického a vojenského pôsobenia. Kremel diskutuje, či predsa len neprišiel čas vypustiť veľkú človekom spôsobenú katastrofu na americké západné pobrežie.

Do budúceho mesiaca, ak Boh dá, sa lúči Dr. Beter. Ďakujem vám a nech Boh požehná každého jedného z vás.

Späť na obsah

<https://www.peterdavidbeter.com>

Slovenské vydanie a grafické spracovanie: Me and Zen & Colombine Michelangelo

Historický preklad zachováva tvrdenia pôvodného autora. Ich pravdivosť nie je týmto vydaním nezávisle overená.